

ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἔργον δὲν εἶνε ἐφικτὸν ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ «Παρνασσου» καὶ μάλιστα, ὅταν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ παρίστανται καὶ εὐμενεῖς ἀντιπρόσωποι τοῦ ταχέως ἀποκάρμνοντος φύλου.

Ἐγὼ ἠθέλησα ἀπλῶς νὰ θίξω τὸ ζήτημα, τὸ ὅποιον ὅλους ἡμᾶς ἀπὸ τινων ἐτῶν ἀπασχολεῖ καὶ ταράσσει, εἰς ἄλλους δὲ ἀπόκειται νὰ τὸ ἀνατάμωσι καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς φάσεις καὶ πράγματοποιήσωσι τὰ κατὰλληλα πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ δεινοῦ μέσα.

Δὲν γνωρίζω ἂν οἱ λόγοι μου θέλωσι συντελέσει κατὰ τι εἰς τὴν ἐπὶ τὸ λογικώτερον καὶ ἡμερώτερον διάθεσιν τῶν κατοίκων καὶ ἱπποτῶν τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, ἀλλ' ὅπωςδὴποτε εἰμὶ λίαν εὐχαριστημένος, ὅτι δὲν ἐξήντηλα ἐπὶ τοσοῦτον τὴν ὑπομονήν σας, φίλοι ἀκροαταί, ὥς νὰ εὕρωσι καὶ μέσῳ ὑμῶν θύματα ἡ αὐτοκτονία καὶ ἡ ἀλληλοκτονία.

Α. Ε. Ἡλιόπουλος.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Μάρτιος 1892. Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα δύο ἐγένοντο συνεδρία. Ἀναγνώσματα δὲ τὰ ἑξῆς:

Γ. Λαφρόν Εὐτράπελα ποιήματα. Κ. Βάμβας Περὶ τῆς διὰ τῆς ἐργασίας οἰκονομίας καὶ ἀσφαλίσεως. Παῦλος Γουμέλιχ Περὶ Ἑλλήνων διαπρεφάντων ἐν Ρωσίᾳ. Φ. Οἰκονομίδης Ἀνθοδέσμη τῆς Νεοελληνικῆς φιλολογίας. Ν. Χ. Ἀποστολίδης Τὰ παράσιτα τοῦ ἀνθρώπου. Χ. Ἀννινος Περὶ τῶν κυνῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Π. Ἀποστολίδης Ἡ ποίησις κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν. Ἀλ. Καραλής Περὶ τοῦ ἀρχαίου θαλασσοπόρου Εὐδόξου. Δ. Ἡλιόπουλος Περὶ αὐτοκτονίας καὶ ἀλληλοκτονίας ἐν Ἑλλάδι. Ἰ. Τσέτσης Περὶ βυζαντινῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Ο. κ. Κ. Μητσόπουλος ὤμειλυσεν ἐν ἐπιστημονικῇ ἐσπερίδι περὶ ἡφαιστειῶν.

Ἐγένοντο πέντε θρησκευτικαὶ ὁμιλίαι, ἐναλλὰξ ὁμιλούντων τῶν κ. κ. Α. Δ. Κυριακοῦ καὶ Ἰγν. Μοσχάκη. Κατὰ δύο τῶν ὁμιλιῶν τούτων παρευρέθησαν ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα, ἡ Α. Β. Υ. ἡ πριγκήπισσα Σοφία καὶ ἡ Α. Β. Υ. ἡ πριγκήπισσα Μαρία.

Ἐφηφίσθησαν μέλη πάρεδρα οἱ κ. κ. Π. Ἀποστολίδης, Μ. Δαμηράλης, Δ. Πετροκόκκινος, Α. Μ. Ράλλης, Ν. Φαλλιέρος, Γ. Στραμπούλης καὶ ἀντεπιστέλλοντα ἐν Χαλκίδι ὁ κ. Κ. Βαρατάσης, ἐν Ζακύνθῳ ὁ κ. Γ. Ζαχαριάδης, ἐν Καλκούττᾳ ὁ κ. Α. Πάλλης, ἐν Πάτραις ὁ κ. Κ. Σωτηριάδης καὶ ἐν Παρίσις ὁ κ. Ἰ. Ψυχάρης.

Ἀπεβίωσεν ἐν Κερκύρᾳ ἐκ τῶν παλαιότερων μελῶν τοῦ Συλλόγου ὁ **Ἰωάννης Ρωμανός**. Ἐντολῇ τῆς ἐφορίας στέφανον κατέθηκε καὶ λόγον ἐξεφώνησεν ὁ κ. Τ. Ἀμπελάς.

Τμῆμα νομικὸν καὶ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν. Μίαν συνεκρότησε συνεδρίαν καθ' ἣν ὁ κ. Π. Χρυσανθόπουλος ἀντέκραυσε διὰ μακρῶν τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ἐμπερίκου λεχθέντα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς προτάσεως τοῦ περὶ ἀφομοιώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ πρὸς τὸν ἀγγλικὸν νόμον ὅσον ἀφορᾷ

εἰς τὴν σύγκρουσιν τῶν πλοίων. Ἐξέφερε δὲ τὴν γνώμην ὅτι τὸ νομικὸν τμῆμα δὲν δύναται νὰ προτείνῃ τὴν ἁπομοίωσιν τοῦ ἡμετέρου νόμου πρὸς διάταξιν καταδεδικασμένην τελείως ὑπὸ τῆς ἐπιστημονικῆς βασιάνου. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Γ. Ἀγγελόπουλος ἀνήγγειλεν, ὅτι κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίαν θὰ ποιήσῃται ἀνακοίνωσιν περὶ διοικητικῶν δικαστηρίων.

Ὁ κ. Στ. Βάλβης ἀνεκοίνωσε τὴν γνώμην Γερμανοῦ τίνος συγγραφέως, ὅτι διαπράττει ἀξιέπαινον πρᾶξιν ὁ καταβάλλων τὴν χρηματικὴν ποινὴν, εἰς ἣν κατεδικάσθη ἑτερός τις, ἀπέδειξε δὲ τὴν γνώμην ταύτην ἀτυχῆ.

Τμῆμα φιλολογικὸν καὶ ἀρχαιολογικόν. Μίαν συνεκρότησε συνεδρίαν. Ὁ πρόεδρος αὐτοῦ κ. Γ. Πανταζίδης ὁμίλησεν ἐν ἀρχῇ περὶ τοῦ χωρίου τοῦ ὑπάρχοντος ἐν τῇ β' τοῦ λξ' κεφαλαίου τῆς Ἀθηναίων πολιτείας τοῦ Ἀριστοτέλους. Ἐξέφρασε δὲ τὴν γνώμην, ὅτι τὸ χωρίον τοῦτο δὲν ὀφείλει νὰ μετατοπισθῇ ὡς φρονοῦσιν οἱ Ὁλλανδοὶ καὶ Γερμανοὶ ἐκδόται, ἵνα συμφωνῇ πρὸς τὴν διήγησιν τοῦ Ξενοφῶντος, ὃν ὁ κ. Πανταζίδης θεωρεῖ ἥττον ἀξιόπιστον τοῦ Ἀριστοτέλους.

Ὁ κ. Γ. Χ. Δραγάτσης ὁμίλησεν ἐκτενῶς περὶ τοῦ σχήματος τῆς ἐν Πειραιεῖ ἀνευρεθείσης οἰκοδομῆς καὶ τῶν χρόνων αὐτῆς, ἐπιδείξας καὶ τὴν εὑρεθεῖσαν ὀρθοκέραιον εἰκόνα τοῦ ψηφιδωτοῦ. Ὁ αὐτὸς κατόπιν ὁμίλησε περὶ ὅρου Ὁρμος Δημοσίου εὑρεθέντος ἐν Ζέῃ.

Ὁ κ. Ν. Γ. Πολίτης διέλαβε περὶ τοῦ 56 κεφ. τῆς Ἀθηναίων πολιτείας τοῦ Ἀριστοτέλους, προτείνας διόρθωσιν συμπληρωτικὴν χάσματος ἐν τῷ κεφαλαίῳ ἐκείνῳ.

Ἐν τέλει ὁ κ. Σ. Βάλβης ὁμίλησε περὶ τῶν στίχων ἐκείνων τοῦ Οἰδίποδος ἐπὶ Κολωνῷ τοῦ Σοφοκλέους 47 καὶ 48, οὓς διώρθωσε τῇ προηγουμένη συνεδρίᾳ ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ τμήματος, ὑποβαλὼν νέαν διόρθωσιν.

Τμῆμα καλῶν τεχνῶν. Εἰς δύο συνήλθον συνεδρίας, καθ' ἃς συνεζητήθησαν αἱ λεπτομέρειαι τοῦ διαγωνίσματος διὰ τὸν μελοποιηθησόμενον ὕμνον τοῦ Συλλόγου καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς κατὰ τὸ προσεχές φθινόπωρον καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως.

Τμῆμα φυσιογνωστικόν. Μίαν συνεκρότησε συνεδρίαν, καθ' ἣν ὁ κ. Θ. Χελδράϊχ ὁμίλησε περὶ νέου εἶδους κωνοφόρου φυομένου ἐπὶ τοῦ Τελεθρίου ὄρους ἐν Εὐβοίᾳ. Τὸ δένδρον τοῦτο εἶνε ἡ τελεθρία πεύκη, ἥτις μεγάλην ἔχει συγγένειαν μετὰ τῆς πεύκης τῆς Χαλεπίας, ὁμοιάζει δὲ καὶ κατὰ τὸ χρῶμα τοῦ φυλλώματος καὶ κατὰ τὸ σχῆμα πρὸς τὴν ἐλάτην. Τὸ δένδρον ἀποπνέει βλάσμηκὴν ὁσμὴν, ἐλαχίστην δὲ παρέχει ρητίνην.

Κατόπιν ὁ ἰατρός κ. Δευτεραῖος ἀνέφερε τὰ ἐν Γαλλίᾳ γενόμενα πειράματα ἐπὶ δαμαλισμοῦ τῶν αἰγῶν καὶ τῆς ἐκ τούτων παραγομένης δαμαλείου ὕλης, παρέβαλε δὲ ταῦτα πρὸς τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐνταῦθα γενόμενα.

Ἐν τέλει ὁ κ. Χρηστομάνος ἀνέφερε δύο νέας ἐργασίας αὐτοῦ γενομένας ἐν τῷ χημείῳ τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, τὴν μὲν ἐπὶ τοῦ σχηματισμοῦ ἀλάτων ἀνυδρῶν νέου χαρακτῆρος κρυστάλλικοῦ ἐν περιπτώσει ἐπιδράσεως τοῦ ἀνυδρίτου τοῦ χρωμικοῦ ὀξέος ἐπὶ διοξειδίου τοῦ θείου, τὴν δὲ ἐπὶ παραγωγῆς διοξειδίου τοῦ ὕδρογόνου (eau oxygénée) διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ζυμελαίου (ἀμυλικοῦ πνεύματος) ἐπὶ τοῦ ὕδατος.